

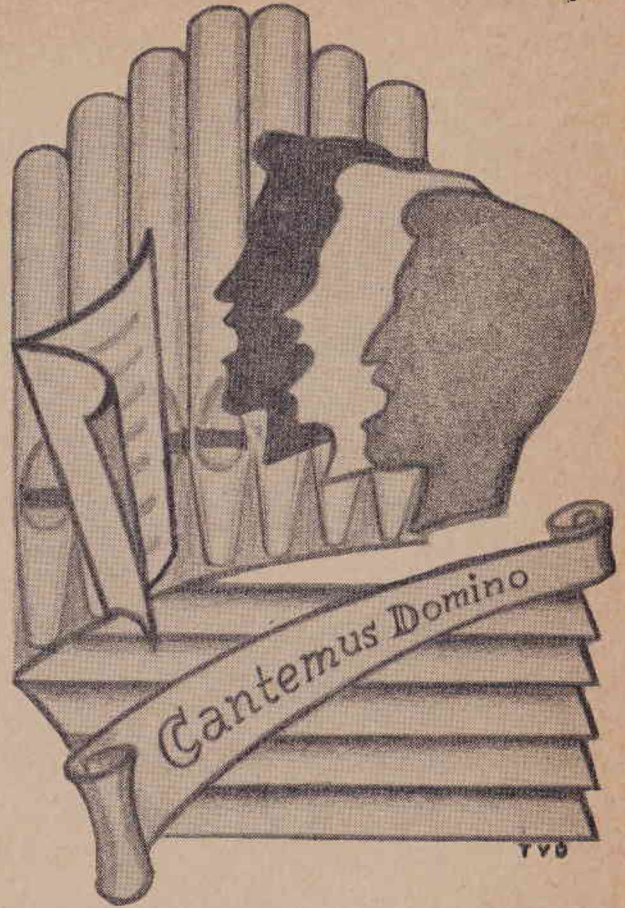
3-3

Archief

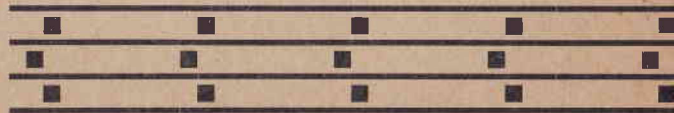
12
/

KONTAKTBLAD ZANGKOOR

President: Zeereerw. Heer P. v. Mullekom
Directeur: Joop Felix

H. HARTPAROCHIE TE BOXTEL

R.K. volksmuziekschool - Boxtel

ZANGKLASSEN: HET FUNDAMENT VAN CANTASONA
CANTASONA: HET FUNDAMENT VAN HET KOOR
HET KOOR: PIJLER DER HOOGMISDIENSTEN K.R.O.

De Buxtelse Volksmuziekschool heeft ook u zeker iets te bieden

Informaties: J. B. FELIX, musicus - Ons Doelstraat 24 - Telefoon (04106) 31 45

Het beste adres voor:

TELEVISIE
RADIO
BANDRECORDERS
PLATENSPELERS
STOFZUIGERS
WASMACHINES
CENTRIFUGES

A. ADELAARS

Breukelsestraat 4

→ SPECIALITEIT IN VERLICHTINGSARTIKELEN

Voor uw
TIMMER-, HOBBIE- en
KNUTSELWERK

naar

Kapelweg 32 - Buxtel - telefoon 2334

N. BOONS

KOOPT HET BIJ

SPIERINGS

DAN BENT U BETER AF

De textielzaak van Selissen!

BAANDERHERENWEG 77 - BOXTEL

-1-

3e jrg. no. 3

Kontaktblad van het Zangkoor der
H. Hartparochie Buxtel
Redactie: W. Sep - H.v.Liempt
T.v.Uden - P. Bloem
H.Schoenmakers
Secretariaat: W.Sep Vendelstraat 2

Van de redactie.....

Technische moeilijkheden zijn de oorzaak, dat ons blad 14 dagen later verschijnt dan aanvankelijk was aangekondigd.

De aflevering zelf heeft er niet onder geleden. Het deed ons genoeg veel en goede copie te ontvangen. Vooral de jongens zijn deze keer goed vertegenwoordigd. Het is ook het streven van de redactie een grotere plaats te reserveren voor Cantasona.

De komende "Sint Cecilia"-aflevering zal onze speciale aandacht krijgen. Het zal, indien Uw medewerking en belangstelling in stijgende lijn blijft voortgaan, een qua inhoud en uitvoering bijzondere editie kunnen worden. Mede door die aflevering hopen wij de algemene belangstelling - ook buiten de koorkring - te vergroten.

Wij verwachten, dat het lezen van deze uitgave een "schrijfinjectie" zal zijn, zodat onze grootse plannen verwezenlijkt kunnen worden.

De redactie.

Beste koorleden,

Voor mij ligt de toespraak, die Mgr.Drs.J.W.M. Bluyssen heeft gehouden te Utrecht op de Landdag van de Nederlandse Sint Gregoriusvereniging op 4 juli 1965. Na lezing van deze toespraak moet ik zeggen, dat ik zou wensen, dat ieder koorlid deze zou lezen en bezitten.

Het geeft een antwoord op vele vragen en moeilijkheden omtrent de vernieuwing der Liturgie; moeilijkheden, die zeker bij onze zangers in alle geval bij ondergetekende hebben bestaan en nog bestaan.

Het is een rustig, evenwichtig betoog, dat duidelijk uiteenzet wat de Constitutie van het Concilie met de vernieuwing der liturgie beoogt: een eredienst scheppen van heel het Godsvolk en niet alleen van de clerus. Dat brengt met zich mee, dat het een verstaanbare doorzichtige liturgie moet zijn, waarbij begrippen als volkstaal, herziening van teksten en gebaren, aanpassing aan land- en volksaard van een bepaalde strek nog maar eerste conclusies zijn.

Ook voor de koren brengt dit het een en ander mee. Hun taak wordt veel omvattender dan voorheen. Zoals vroeger zullen zij alléén zingen: het zingen van ons rijk repertoire zal de aanwezigen in de kerk altijd blijven stichten, maar zij zullen ook meer dan voorheen als taak hebben het volk in zijn zang te steunen.

De te nemen zang zal ook verschillend kunnen zijn. De ene keer zal het Latijn zijn, de andere keer Nederlands. Wij moeten trachten het Gregoriaans te behouden (en dus dit keurig blijven verzorgen), maar we moeten ook openstaan voor het goede Nederlandse lied en vooral de psalmen, waarvan heel bruikbare bundels bestaan.

Noch het Gregoriaans, noch het meerstemmige lied, noch het volkstaallied heeft dus voortaan een monopolie, maar we moeten trachten met al deze muzi-

kale uitingen een goed afwisselend programma op te bouwen.

We worden daarvoor wel op een heel bijzondere wijze in de gelegenheid gesteld, nu wij van de KRO de vererende opdracht hebben gekregen om de nieuwe mis van Maurice Pirenne in te studeren en als eerste van Nederland deze te brengen op de eerste zondag van de Advent en in de Kerstnacht om 12 uur.

Dat vraagt van ons koor en ook van ons kerkvolk een serieuze voorbereiding, welke evenwel ook hopenlijk veel voldoening en devotie zal brengen. Moge de Heer, de grote Liturg, ons allen helpen, om ons geestdriftig achter deze opdracht te stellen. Daarvoor mijn gebed.

Uw voorzitter P.v.Mulukom
Pastoor.

WERKPLAN.

Graag wil ik via ons kontaktblad Uw aandacht vragen voor de plannen van het komende jaar. De vakantie behoort weer tot het verleden en ik hoop, dat we allen, zowel U als ik zelf, weer met frisse moed aan de slag kunnen gaan om met ons koor weer een succesvol jaar tegemoet te gaan, en om de diensten in de kerk steeds "ad majorem Dei gloriam" op te luisteren. Vooreerst wil ik U allen danken voor de medewerking aan de Hoogmisuitzending voor de KRO op 22 augustus j.l. Het tijdstip was wel niet gelukkig, maar het bestuur was van Uw medewerking, zoals altijd, overtuigd.

Tijdens de laatste ledenvergadering is er een vraag naar voren gekomen, om ook een mis te gaan instuderen alleen voor mannenkoor. Er liggen er 2 op stapel nl. één a capella-mis van Antonio Lotti en een mis van de Zwitserse componist

Oswald Jaegi met orgelbegeleiding. In samenwerking met de jongens zullen we enkele nieuwe motetten gaan instuderen van Scarlatti en Himmel e.a. Tegenwoordig is er tijdens het communiceren ruimschoots gelegenheid om een motet uit te voeren.

Vervolgens 2 uitnodigingen van de KRO. In verband met het 40-jarig jubileum van de KRO is aan enkele Nederlandse componisten opdracht gegeven een Nederlandse hoogmis te componeren voor de 4 zondagen van de Advent en de Nachtmis van Kerstmis, en wel in deze vorm: de wisselende gezangen zijn voor meerstemmig koor - het ordinarium (vaste gezangen) voor koor en volk. De KRO heeft ons onlangs uitgenodigd op de 1e zondag van de Advent een Nederlandse hoogmisuitzending te verzorgen, waarvoor de muziek gecomponeerd werd door Maurice Pirenne, die de tegenwoordige rector cantus van de kathedrale kerk te 's-Hertogenbosch is. Nog deze week verzocht de KRO ons om ook de nachtmis van Kerstmis voor de KRO-microfoon te brengen, waarvoor de muziek eveneens door Maurice Pirenne gecomponeerd is. Het geheel betekent een primeur voor ons, alsook voor de KRO. Aan beide uitzendingen gaan eerst nog radio-opnamen vooraf. Het is de bedoeling deze opnamen enige dagen vóór de uitzending te laten beluisteren via de radio.

Op deze manier, meen ik, werken we mee met de diverse vernieuwingen en handhaven wij ons standpunt: 1. behouden wat we verworven hebben (klassieke polyfonie op latijnse tekst - gregoriaans etc.). Tijdens de Landdag op 4 juli j.l. van de Ned. St. Gregoriusvereniging heeft de hulpbisschop van Den Bosch Mgr. Bluysen nog krachtig gezegd: "Het gregoriaans is niet afgeschaft. Het heeft alleen zijn monopoliepositie verloren. U hebt het recht - ik zou zelfs willen zeggen de plicht - het gregoriaans te verdedigen. Maar tevens is er de opdracht en de plicht om met man en macht te werken voor nieuwe muziek op Nederlandse tekst."

2. Medewerking aan de algehele vernieuwingen. We moeten niet terugschrikken om geleidelijk ook de goede eigentijdse muziek in de volkstaal binnen ons koor te brengen.

In zijn toespraak zegt Mgr. Bluysen verder: "De zangkoren dienen de viering van heel de verzamelde gemeenschap en wel:

1e door het volk in zijn zang te steunen: zoals de celebrant af en toe samen met alle anderen bidt en hen bij dit bidden aldus ondersteunt, zo zingt het koor meermalen met het volk samen en steunt aldus de samenzang.

2e door bij gelegenheid in beurtzang met de andere gelovigen te zingen, waardoor een natuurlijke, harmonieuze afwisseling wordt mogelijk gemaakt.

3e door óók alléén te zingen: het zingen van moeilijker eenstemmige of van meerstemmige muziek - extra feestelijk of meer meditatief van aard - kan de disponibiliteit van de aanwezigen vergroten en de vieringswijze ten goede komen. (Het luisteren moet ook tot de liturgische activiteiten gerekend worden; het zou voor ons met onze westerse waardering voor het "doen" wel eens bijzonder noodzakelijk kunnen blijken)!"

Ik wil eindigen door U te vragen om enthousiast mee te werken door een trouw repetitie-bezoek, om zodoende ook tot goede resultaten te komen voor al hetgeen, waarvoor wij ons het komende jaar weer zullen inzetten.

J. Felix

KANTTEKENINGEN bij de rede van Mgr. J.W.M. Bluysen.

Wie op 5 juli j.l. het Brabants Dagblad goed gelezen heeft, zal daarin de rede van Mgr. Bluysen gevonden hebben, die hij in Utrecht hield op de Landdag van de St. Gregoriusvereniging. Zijn hoofdthema was, dat "in de liturgie geen plaats meer is voor monopolies." De bisschop probeert dit vanzelfsprekend te staven met redelijk aanvaardbare argumenten. Maar het kwam me voor, dat hij eerder de koorzangers wilde sussen in hun gegronde ongerustheid en tegenkanting.

Om U enkele voorbeelden te geven laat ik enkele citaten uit zijn rede volgen.

- Wat betreft de kwestie van Latijn en volkstaal:
"Het Latijn is niet afgeschaft. Wel is afgeschaft de monopolie-positie van het Latijn; overal waar de volkstaal geschikter blijkt kan deze in beginsel worden gebruikt. Dat dit misschien het volledig verdwijnen van het Latijn kan betekenen, is een andere zaak."
Ondanks de ongetwijfeld zuivere bedoelingen van de bisschop moet ik toch zeggen: nee, Monseigneur, dit is voor vele koorzangers juist de zaak.
- Wat verder het Gregoriaans aangaat zei de bisschop tot de kerkmusici: "U hebt het recht - ik zou zelfs zeggen; de plicht - het Gregoriaans te verdedigen. Maar tevens is er de opdracht en de plicht om met man en macht te werken voor nieuwe muziek op Nederlandse teksten. Ik ben me ervan bewust, dat er na zeven maanden schuchter experimenteren op dit gebied enkele moeilijk te verteren problemen blijven: onbevredigende vertaling van teksten en ernstige lacunes op het terrein van liturgische muziek op Nederlandse tekst."
Persoonlijk kan ik dit moeilijk rijmen met het vorige nl. de mogelijkheid, dat het Latijn zal verdwijnen. Voor mij impliceert het Gregoriaans het

gebruik van het Latijn. Ik zou me tenminste geen goede eigentijdse Nederlandse tekst op deze oude melodieën kunnen voorstellen, wil men de geheel eigen sfeer van sereniteit en piëteit behouden.

- En dan mijn derde probleem. De bisschop haakt nl. in op de angst der koorleden met betrekking tot het voortbestaan der zangkoren. Hij zegt: "Ik zie niet in waarom men werkelijk bevreesd zou moeten zijn voor het voortbestaan van de zangkoren. Het luisteren moet ook tot de liturgische activiteiten gerekend worden. Op het ogenblik zijn koren bovendien wel bijzonder onmisbaar, nu zij de gelovigen van dienst kunnen zijn bij het aanleren van nieuwe Nederlandse composities."

Kijk, dit laatste ligt me zwaar op de maag. Dat kan toch niet de taak van het koor zijn als aparte groep. En dat is en blijft "het" koor, ook al zijn de leden parochianen. Nu zal de bisschop misschien tegenwerpen, dat dit toch een mooie taak is. Zeker, maar denkt de bisschop ook aan het animo van de zangers? Zou het priesterschap niet veel van zijn aantrekkelijkheid verliezen, als het niets anders inhield dan huisbezoek?
Nee, een koorzanger wil meer zijn dan een instructeur. Hij wil samen met zijn collega's als koor ook het zijne bijdragen in de liturgie-viering. En dit is mogelijk, als de Latijnse hoogmis mag blijven. Men zou daarmee aan de wens van vele koorzangers en van ongetwijfeld een groot aantal parochianen voldoen. En er zijn genoeg gemeenschapsmissen voor hen, die geen Latijnse hoogmis wensen. Zij kwamen, lijkt me, voorheen ook niet in deze mis.

Al met al meen ik te mogen concluderen, dat de koorzangers ondanks de rede van Mgr. Bluysen nog weinig meer uitzicht en hoop gekregen hebben. Dat is alleen maar jammer, want zolang de situatie zo blijft en er

alleen maar vage en bemoedigende uitspraken worden gedaan, blijft onze ongerustheid zeer gegrond. En dat doet de koorzangers, ook parochianen, geen goed.

W. Sep.

HET GREGORIAANS II.

Ontstaan en geschiedenis.

Over het ontstaan van het gregoriaans is weinig met zekerheid bekend. Eerst tegen het einde van de 6e eeuw is er pas sprake van het gregoriaans, en wel in de vorm, zoals we die thans nog kennen. Toen had het gregoriaans echter al een ontwikkeling van eeuwen achter zich. Het gregoriaans immers is opgebouwd uit elementen van oude muziekculturen, die weer teruggaan tot op de tijd waarop de mens de eredienst met zang ging opluisteren. En hiermee zijn we eigenlijk doorgedrongen tot de diepste wortel van het ontstaan van de muziek.

In het algemeen kan men stellen, dat de mens zich met cultuur gaat bezighouden, wanneer hij sedentair wordt. Het tijdstip waarop de mens in nederzettingen gaat wonen stelt men tegenwoordig op 10.000 jaar geleden. Onder cultuur wens ik niet alleen de beoefening van schone kunsten te verstaan, maar ook o.a. de ontwikkeling van de techniek, de religie, de communicatie, kortom de beschaving, het geestelijk worden en groeien van de mens. In het beleven van zijn religie gaat de primitieve mens ertoe over om zijn opperwezens te vereren in openbare plechtigheden, die uitgroeien tot een geordend systeem: de godsdienscultus. Tijdens die godsdienstplechtigheden zal de menselijke stem een zeer belangrijke rol gespeeld hebben o.a. om de godheid te kunnen aanroepen. Het gesproken woord zal weldra vervangen zijn door het gezang. Dit lijkt mij om 2 redenen voor de hand

liggend. De eerste reden is een praktische nl. een gezongen tekst heeft grotere draagwijdte dan een gesproken tekst. Een tweede belangrijke reden is, dat de mens de schoonheid van de menselijke stem heeft ontdekt en deze wil dienstbaar maken aan de plechtigheid. De mens zoekt voor de schoonheid van de stem een bestemming en biedt ze daarom aan aan de godheid. De religie van de mens heeft een enorme invloed uitgeoefend op de schone kunsten, en dus ook op de ontwikkeling van de muziek. Aangezien aanvankelijk weinig melodieën bestonden, zal het improviseren bij de zang tijdens godsdienstplechtigheden een zeer grote plaats hebben ingenomen.

Deze gedachten liggen ook ten grondslag aan het ontstaan bij de zang der Joden, die rond het jaar 1000 voor Chr. zijn hoogtepunt bereikte. Vergeleken met het allereerste primitieve ontstaan is deze zang eigenlijk al tamelijk recent te noemen. Ongeveer 7000 jaar ontwikkeling is eraan voorafgegaan. Hoewel ook deze zang veel elementen uit andere culturen bevatte, werd toch een zeer streng onderscheid gemaakt tussen de gewijde muziek en de heidense muziek. Alles wat maar zweemde naar heidense invloeden werd geweerd. Dat het zingen bij de Joden tijdens erediensten een grote plaats inneemt blijkt uit het Oude Testament. Van deze Joodse

muziek bleef nagenoeg niets over als gevolg van de Babylonische Gevangenschap, hetgeen op de Hebreeuwse muziek "eén eigen stempel heeft gezet." Voeg ik hierbij de verdringing van de inheemse cultuur door de Griekse en later nog de invloed van de Grieks-Romeinse cultuur, dan is het duidelijk, dat de "synagoge-zang" ten tijde van de eerste christenen een mengsel was. Toch is deze Joodse synagoge-zang naast de Syrische melodieën zeer belangrijk in verband met het ontstaan van het gregoriaans. Beide vormen de pijlers waarop het gregoriaans in hoofdzaak gebouwd is. De eerste christenen zullen nl. bij het vieren van de "fractio panis" dankbaar gebruik gemaakt hebben van de reeds bestaande geestelijke gezangen. Griekse christenen zullen op hun beurt geput hebben uit melodieën die zij kenden, waarbij men uiteraard profane muziek geveerd zal hebben. Het behoeft geen betoog, dat toen de kerkzang nog niet officieel geregeld was, maar dat men naargelang er behoefte was koos uit de verschillende liturgieën en muziekculturen. De oud-christelijke muziek is dus van een zeer heterogene samenstelling.

H. Schoenmakers.

"TOON 65 JAAR."

Ik heb gemeend deze gelegenheid te mogen aangrijpen om de schijnwerper te richten op "Toon". Alleen voor buitenstaanders is het noodzakelijk om aan te geven wie dat is. Wel, het is Toon Adelaars. Voor koorleden is dat beslist overbodig, want zij kennen hem alleen als "Toon".

Bij mijn bezoek "toon"de hij direct de herinneringen aan het gezellige feest, dat hij onlangs in huiselijke kring gevierd heeft. Een "adelaar"-portret met karakteristieke omlijsting: sigaren, borrels, maar natuurlijk ook afbeeldingen betreffende het koor,

werd mij bij het binnenkomen direct getoond. In de rook van een heerlijke feestsigaar, heb ik daarna gezellig met "Toon" zitten praten over de afgelopen 65 jaar. Dit had hij mij te vertellen:

"Ik ben 5 september 1900 geboren in het café op de "Bult", een plaats waar nu het huis van koster v.d. Braak staat, en was de laatstgeborene in Breukelen, die in het dorp gedoopt werd. Wat is het jammer, dat ik niet 3 maanden later geboren ben, want dan was ik de eerste van Breukelen geweest. In 1902 verhuisden we naar de overkant, naar café De Adelaar. Mijn vader

was de eerste dirigent van het koor en wel tot 1909. Het koor heeft nog op de "Bult" gerepeteerd in het licht van grote petroleumlampen.

In 1906 ging ik naar de lagere school van meester van Griensven (de huidige Aloysiuschool). Van 1907 tot 1910 ben ik koorknaap geweest. Het was van korte duur, omdat ik in 1910 naar kostschool ben gegaan. In 1917 kwam ik echter als adspirantlid bij het koor terug en heb van 1918 tot 1924 gezongen onder Lou v. Oerle. Helaas moest ik 1924 het koor vaarwel zeggen, omdat ik meestal buiten Bostel werkte. In die lange tijd van 1924 tot 1942 heb ik toch nog veel gezongen, vooral bij bijzondere gelegenheden en heb ik zelfs wel eens het orgel in Esch bespeeld.

In 1942 werd het koor heropgericht met als grote animator kapelaan v.Reyt. Ik kwam er toen met o.a. de heren Sniijders en de Brouwer bij, terwijl er van het oude koor niet veel overbleef. Alleen Noud Spierings, Spijkers en Harrie van de Laar bleven het koor trouw. Wij moesten toen in die tijd een verplichte cursus volgen. De leiding van het koor kwam in handen van de heer Timmermans. Rond 1943 volgde de heer Moonen hem op. In deze tijd waren vooral de missen van Perosi en Cuijpers favoriet. In 1947 brak er een, naar later bleek, bijzondere tijd voor het koor aan. Cor Suys kwam naar Bostel. Een van de eerste reizen - wat hebben we toch vaak veel plezier gehad - was naar Vielsalm. Ook de eerste Echternach-reis was geweldig.

Je weet, dat ik een van de animators van Echternach ben geweest. Ik ken Mgr.H.Eras - als ik bij hem kom dan moet ik gewoon Huub zeggen, omdat hij veel te blij is dan weer eens iemand van Breukelen te zien - al van mijn misdienaarstijd. Daarom ging ik met Noud en Harrie naar Vught om te vragen of Echternach niets voor ons zou zijn. Omdat Mgr. Eras dit moest bespreken in het comité van de Echternach-reis, kon hij niet direct ja zeggen. Na een paar weken kregen we echter te horen, dat het accord bevonden was. Zo was de start van de 10 Echternach-reizen.

Er zijn echter nog andere hoogtepunten uit de jaren 1942-1965. Ik denk vooral aan het begin van de hoogmisuitzendingen, aan het jaar van de 3 neomisten. Wat de reizen betreft, zal ik nooit de reis naar Klotten bij Cochem en de trip naar Remage vergeten. Vooral daar hebben we het toen versierd. Ik zeg nogmaals, dat ik dikwijls veel plezier gehad heb."

Het leek mij gewenst en nuttig bij zo'n ervaren koorlid eens te informeren naar zijn houding met betrekking tot de vernieuwingen in onze tijd.

Wat mij opviel was, dat hij hierbij even goed moest nadenken. Dit zei hij ervan: "Het oude was veel mooier en plechtiger. Ik denk aan het 'Asperges Me, je zingt het niet meer; je zingt bijna niets meer. De componisten hebben het toch niet voor niets gemaakt. Ik ben wel voor afwisselend volkszang en meerstemmig. Zo laat je de mensen toch ook meezingen. Karakteristiek voor het nieuwe vind ik de huidige vorm van communiceren in onze kerk. Vroeger werd aangezeten aan een tafel met een kleed erop, nu staan de mensen in een lange rij, alsof ze een relikwie gaan vereren. En kijk eens naar het verlaten van de kerk; voor de priester van het altaar af is, holt bijna iedereen de kerk uit.

Het gregoriaans moet niet verdwijnen, dat hoort erbij. Als het goed gezongen wordt, is het prachtige muziek. Mijn lievelingsmissen zijn die van Perosi, Jenny en Charpentier. Missen met Hollandse tekst moet ik niet hebben. Dat is echt protestants. Ik zeg het zoals ik het meen. Het koor wordt steeds meer uitgeschakeld. Weet je nog, dat wij in Echternach een keer het Credo uit de mis van Perosi gezongen hebben? Je had het commentaar eens moeten horen; het leek wel een misdad."

Aan het slot vroeg ik hem, wanneer hij ophoudt met zingen. Hij antwoordde kort en krachtig: "Tot ze me eraf gooien. Weet je wel, dat ik de enige uit de hele buurt ben, die geestelijken inbegrepen, die dat lange Lauda Sion uit het hoofd zingt? Ik heb me natuurlijk gepresenteerd om me te laten testen door de directeur, maar ik heb er nog niets van gehoord. In ieder geval hoop ik het 25-jarig bestaan van het koor mee te vieren."

Ik wens Toon, en ik ben ervan overtuigd, dat ik dat namens het hele koor doe, het beste voor de toekomst en ik hoop hem nog lang te mogen treffen op het Breukels koor.

DANKBETUIGING.

Hiermede dank ik bestuur en alle koorvrienden voor de belangstelling, bloemen en cadeaus, maar vooral voor de prachtige H.Mis, die zo mooi werd verzorgd op de dag van mijn zilveren huwelijksfeest.

C. Timmermans.

BEUKSTEL-DUBBELKWARTET.

Zondag 19 september 1965.

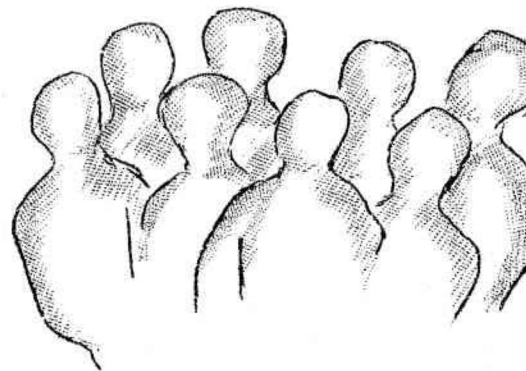
Als Beukstel-dubbelkwartet kregen we onlangs weer een kans om ons te laten horen. En wel op eigen bodem, de eerste maal in onze korte geschiedenis (buiten koorverband tenminste). T.g.v. de 80e bedevaart naar Roermond van de Broederschap van O.L.Vrouw in 't Zand nl. was in de Walnoot een gezelligheidsmiddag georganiseerd voor de medewerkers. En op gelukkige wijze werd ons verzocht deze middag mede te verzorgen wat betreft het muzikale gedeelte. Daar we allen erop gebrand zijn wat meer naar buiten te treden, namen we dit aanbod - ondanks enige bezwaren - graag aan. En omdat we geenszins wisten welk publiek ons zou beluisteren, moesten we een repertoire samenstellen naar eigen smaak. Dit bestond grotendeels uit wat we nu al "evergreens" zouden kunnen noemen, maar daarnaast hadden we ook al enkele nieuwe nummers.

Op 19 september stonden we er dan in een snik hete zaal met een prachtig rookgordijn. Onze eerste bezigheid was daarom de droge kelen te spoelen. Doch veel tijd hadden we niet, want het was onze taak de bijeenkomst muzikaal te openen. Voor ons een gok, voor de toehoorders evenzeer. Er werd aandachtig geluisterd en na het eerste nummer zelfs geapplaudisseerd. Toen was het ijs gebroken en werden de overige nummers vlot

gebracht. Aan de reactie der luisteraars te merken beviel onze zang heel goed. Na het eerste gedeelte kwam de leider der bijeenkomst tenminste enthousiast naar me toe en bleef me maar complimenteren. Ook spraken tijdens de korte pauze nog enkele toevallig aanwezige bekenden vol lof over onze prestatie.

Het tweede gedeelte (de negro's) verliep ook zonder tegenvallers. Ook daarvoor klonk weer applaus. Na afloop ontvingen we nog veel dank van verschillende zijden. Daaruit konden we opmaken, dat ons optreden geslaagd mocht heten. Zelf waren we nog niet geheel tevreden, maar het gaat in de "showbusiness" nu eenmaal om de reactie van het publiek. En die was overduidelijk gunstig. Het succes van deze middag werd daardoor weer een stimulans voor ons om met nog meer animo door te zetten. We hebben trouwens nog enkele uitnodigingen om op te treden; een teken, dat we in ieder geval bij een aantal mensen goed in de smaak vallen.

W.Sep.

DE GESCHIEDENIS VAN HET ORGEL.

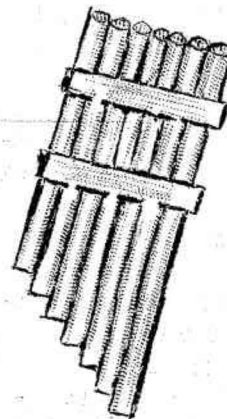
I. Het ontstaan van het orgel.

Er is niets met zekerheid uit de geschiedenis van het orgel te achterhalen omtrent de oorsprong van dit instrument. Wel komen in het Oude Testament bv. in de psalmen allerlei benamingen voor, die betrekking zouden kunnen hebben op een primitieve voorloper van het orgel; bv. psalm 150 vers 4: "Laudate eum et choro laudate eum chordis et organo." Met dit woord "organum" zou een orgel bedoeld kunnen zijn, maar door de vage betekenis van dit woord (de algemene betekenis van "organum" is "werktuig") is het aanvechtbaar of dit woord inderdaad betrekking heeft op het muziekinstrument, dat wij bedoelen.

"Evenals bij vele andere instrumenten", zo zegt de heer C. Suys in zijn brochure, "is het bezwaarlijk om één persoon als "uitvinder" aan te duiden. Immers vele uitvindingen van verschillende aard liggen aan het instrument ten grondslag. Daar komt nog bij, dat geen enkel ander instrument zo met legheden is omhuld als het orgel, waardoor het dikwijls moeilijk is te achterhalen of bepaalde mededelingen als ernst of als fantasie zijn op te nemen."

"Zeker is, dat oude volkeren ontdekten hebben, dat door het blazen in een hol riet een toon ontstond en dat de toonhoogte veranderde naarmate het riet langer of korter werd. (Een latere vinding is: in één fluit gaten boren die met de vingers zijn af te sluiten en te openen, waardoor verschillende tonen ontstaan: de oorsprong van de houten blaasinstrumenten). Zeer oude afbeeldingen geven aan, dat men deze fluiten naast elkaar bevestigde, waardoor de zgn. syrinx of "Pansfluit" ontstond." (zie tekening). Heden ten dage zien we die nog op de kermis. (De kinderen kunnen er zo gezellig op spelen." De naast elkaar

bevestigde pijpjes (fistulae) verschilden van elkaar door hun lengte, waardoor dus een hogere of lagere toon ontstond.

"Door deze Pansfluit op een kistje te plaatsen, waarin lucht werd geblazen, terwijl de pijpjes die niet mochten spelen met de vingers werden afgesloten, is een volgende fase bereikt. - Hier zijn eigenlijk reeds alle elementen van een orgel bijeen." De eerste vorm van het orgel schijnt dan ook geweest te zijn een combinatie van de syrinx en de doedelzak. Daarnaast kunnen we het waterorgel noemen, waarbij de lucht door waterdruk in een luchtreservoir, dat in verbin-

ding stond met de pijpjes van de Pansfluit, werd samengeperst (haudraliek). Vandaar ook de naam water- of beter waterdrukorgel (organum hydraulicum), dat waarschijnlijk werd uitgevonden door Ktesibios te Alexandrië, circa 300 jaar voor Christus.

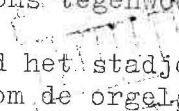
Met de hierboven vermelde elementen als basis zijn er later nog verschillende verbeteringen aangebracht en uitvindingen gedaan. De voornaamste hiervan zullen we even bekijken:

a. "De luchttoevoer geschiedt niet meer door de mond of door waterdruk, maar door blaasbalgen. (later uitgegroeid tot onze elektrische ventilator)."

Omtrent de oorsprong van de blaasbalg tast men

in het duister. In ieder geval is de blaasbalg zeer oud, want in sommige Griekse Mythen komt een dergelijk instrument al voor. Een feit is ook, dat spoedig na de waterdrukorgels ook orgels ontstonden, die met blaasbalgen werkten. Deze instrumenten waren zeer geliefd in de Romeinse theaters. Van huis uit is het orgel dus een "wereldlijk" instrument.

In Byzantium genoot het orgel hoog aanzien en van daaruit werd het in de 8e eeuw in W.Europa ingevoerd. Zo schonk de keizer van Byzantium een orgel aan Pepijn de Korte in 757 en in 800 schonk hij er een aan Karel de Grote.

b. "Uitbreiding met steeds meer pijpen, nu te openen door de vingers met behulp van steeds beter wordende mechanieken (uitgegroeid tot ons tegenwoordige manueel)."

Na de tijd van Karel de Grote werd het stadje Freising in Beieren, al spoedig bekend om de orgels die men er bouwde. Het waren nog moeilijk hanteerbare instrumenten, waarbij de toetsen, aanvankelijk latjes, met de volle vuist moesten worden neergeslagen en weer opgetild. Men kon er dus slechts zeer langzaam, éénstemmig op spelen. Wel bezaten zij al mixturen. Dan wordt het orgel in de kerk toegelaten. Het was uiterst geschikt voor de langaangehouden tonen der cantus firmi. Iets later begon men registers aan te brengen. Men bouwde nu orgels in verschillende grootten: 1. het portatief 2. het positief 3. de eigenlijke kerkorgels. Hierover zullen wij een volgende maal iets meer vertellen.

H.Schoenmakers.

REACTIE OP DE HOOGMISUITZENDING VAN 22.8.1965.

Naar aanleiding van deze hoogmisuitzending ontving de directeur een schrijven van de directeur der muziekschool te 's-Hertogenbosch, de heer M.Ogier. De heer Felix gaf deze brief door aan de redactie.

Beste Joop,

Wat heb je toch een mooi kerkkoor. De uitzending van Hilbers St.Franciscus-mis heb ik met veel belangstelling beluisterd, al waren je sopranen dan in de Kyrie en Gloria wat aan de te lage kant. Het geheel was beschaafd en mooi van samenklank. In de Benedictus herstelden zich de jeugdige zangertjes; dat was zeer fraai. Helder en glaszuiver.

De Zeereerw. Heer Pastoor van Mulukom deed sterk denken aan onze bisschop Mgr.Bekkers. Hij zal hiermee wel vereerd zijn (maar het is de waarheid, Joop).

De fantasie op Deo Gratias door je organist ir.P.J.v.d.Bremer kwam mooi door met wat vreemde harmonieën.

Als geheel mag de parochiekerk van het H.Hart van Jezus te Boxtel trots zijn op haar zangkoor, dirigent en organist. Met belangstelling zie ik een volgende uitzending tegemoet. Met vriendelijke groeten, ook aan de Zeereerw. Heer Pastoor v. Mulukom.

M.Ogier.

DE ACHELSE KLUIS.

Op vrijdag 27 augustus j.l. stelde de heer Felix mij in de gelegenheid om samen met hem een bezoek te brengen aan de Abdij te Achel. Dit klooster voor Cisterciënser-monniken ligt in het Kempische land tegen de Belgische grens. Onze bedoeling was de hoogmis bij te wonen, die de monniken met gregoriaanse zang zouden op lijsteren.

Stipt op tijd kwamen de monniken de kapel binnen en namen plaats in de koorbanken, die tegenover elkaar in het midden van de kapel waren opgesteld, en openden de kolossale koorboeken, om daarna te beginnen met het zingen van een gedeelte van het Officie, de Terts. Hierop aansluitend volgde de hoogmis, waarvan de gezangen uit het eigen Proprium van de monniken genomen werden. De plechtigheid werd afgesloten met het zingen van de Sext.

Ik persoonlijk werd vooral getroffen door de sfeer van de plechtigheid. De grote rust, de sereniteit, de techniek en de soepelheid, waarmee de monniken hun gezangen vertolkten, droegen veel bij tot die sfeer. De plechtigheid was bijzonder stichtend en ik meen, dat het voor iedere koorzanger aanbevelenswaardig is een dergelijke Eucharistie-viering mee te maken.

Wanneer U mij zou vragen of alles even volmaakt was qua zang en interpretatie, dan zou ik dit moeten ontkennen. Bepaald niet mooi vond ik het bv. dat alle gezangen door het orgel werden begeleid. Kon ik dit bij het Officie nog enigszins plaatsen, bij de meer melismatische melodieën tijdens de Eucharistie-viering deed de begeleiding afbreuk. Overigens werd het orgel niet gebruikt om tussen de gezangen door de plechtigheid op te luisteren. Bij de zang viel een lichte sleur niet te ontkennen; met name de Gloria Patri's aan het eind van de psalmen werden slordig uitgevoerd. Soms liet de zuiverheid ook iets te wensen over.

Het deed me groot genoegen nog eens een echte Latijnse hoogmis te kunnen meemaken; bepaald storend in dit geheel waren de gelezen Nederlandse teksten van Epistel en Evangelie.

Ondanks deze onvolkomenheden was de plechtigheid pakkend en uniek. En voor degenen, die bekomerd zijn om het behoud van de gregoriaanse zang, is het een troost te weten, dat in deze en andere abdijen met zeer veel zorg het gregoriaans wordt uitgevoerd en dat hier de gregoriaanse melodieën op Latijnse teksten bewaard zullen blijven.

H. Schoenmakers.

WIST U DAT.....

- de heer H. Schoenmakers 24 september j.l. de akte van volledig bevoegd onderwijzer (hoofdakte) heeft behaald.
- ons lid J. v. d. Zande zich onlangs heeft verloofd. Onze hartelijke gelukwensen.
- wij onze leden F. Prince en H. de Brouwer wegens ziekte moeten missen. Wij wensen hen een spoedig herstel.
- de echtgenote van onze directeur, na een verblijf van enkele weken in het ziekenhuis, weer kon terugkeren naar haar gezin. Wij wensen haar een geheel herstel.
- de heer H. Schoenmakers bevorderd is tot cantor.
- er weer 2 adspirantleden zijn, de heren Fons Schellekens en Ad Boley.
- op de receptie bij gelegenheid van de opening van het KRO-Jubileumconcours voor Harmonie- en Fanfaregezelschappen door onze burgemeester het bloeiende muziekleven in Boxtel werd geroemd i.v.m. uitzendingen voor de KRO-microfoon.
- hij daarbij ons koor niet vernoemde (althans volgens de krantverslagen).

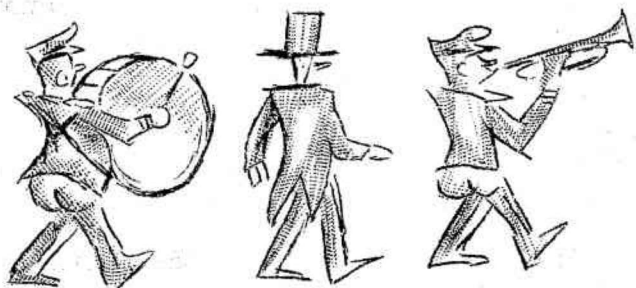
- goede wijn overigens geen krans behoeft.
- wij voor het volgende nummer van Uw kant veel kopie verwachten.

IN MEMORIAM

Op 1 september j.l. bereikte ons het bericht van het overlijden van de heer H.Hazenberg. In zijn beste jaren was hij een toegewijd lid van ons koor. Op deze wijze willen wij hem dankbaar gedenken.

FELICITATIE

Langs deze weg willen wij de heer A.Spierings van harte feliciteren met zijn 40-jarig jubileum als lid van Buxtels Harmonie. Wij hopen, dat hij nog lang zijn krachten aan deze vereniging en ons koor zal mogen geven.

PROGRAMMA VAN HET H.HARTKOOR 3.10. tot 14.11.

- Zondag 3 okt. 17e zondag na Pinksteren.
Rozenkranszondag.
Hoogmis: missa Misericorde
Cl. non Papa
Na de communie: Salve Regina
H.Strategier
Orgel: Prelude en fuga e kl.
J.S.Bach
- Zondag 10 okt. 18e zondag na Pinksteren.
Hoogmis: volkszang groep A
Orgel: concerto in b kl.t.
Joh. Walther
- Zondag 17 okt. 19e zondag na Pinksteren.
Missiezondag.
Hoogmis: messe en sol mineur
M.A.Charpentier
Na de communie: Adorabunt
nationes Himmel
Orgel: Suite du deuxième ton
Clérambault
- Zondag 24 okt. 20e zondag na Pinksteren.
Hoogmis: volkszang groep B
Orgel: fuga in b kl.
J.S.Bach
- Zondag 31 okt. Christus Koning.
Hoogmis: missa Pius X
Alb. de Klerk
Na de communie: Sicut cervus
G. da Palestrina
Orgel: Paraphrase over "Chris-
tus vincit" Langlais
- Maandag 1 nov. Allerheiligen.

Na de communie: Iste Confessor
Scarlatti
Orgel: Partita "Christ, der ist
mein Leben" Pachelbel

Zondag 7 nov. 22e zondag na Pinksteren.
Hoogmis: missa in hon. S. Franc.
Joh. Hilber
Na de communie: O Sacrum Perosi
Orgel: Prélude fugue et variati-
ons César Franck

Zondag 14 nov. Hoogmis: volkszang groep A
Orgel: Dieu parmi nous
Olivier Messiaen

PERSONALIA.

In de komende maanden hopen de volgende heren
hun verjaardag te vieren. Reeds nu proficiat.

22.10. H. de Brouwer

23.10. W. Sèp

9.11. P. Bloem

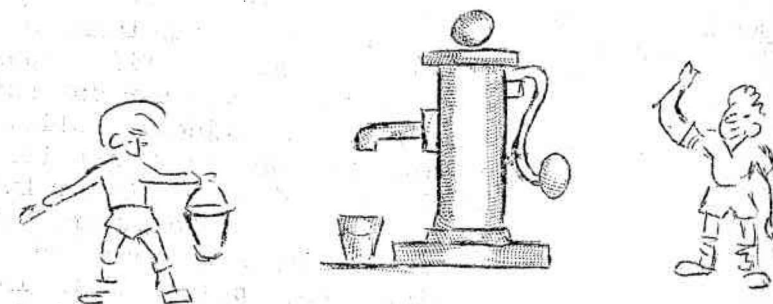
P.S. Het is zeer goed mogelijk, dat de redactie
niet volledig op de hoogte is van de ver-
jaardagen van alle leden. Mochten wij ie-
mand vergeten hebben, dan daarvoor onze
verontschuldiging.

KAMPOPSTEL I.

Luyksgestel 1965.

Zaterdag. Het was 3 uur. De "bus" reed bij de Fran-
ciscusschool weg. Op weg naar Luyksgestel. Het was
prachtig weer; om 5 uur waren we er. We pakten on-
ze bagage en liepen vol nieuwe moed naar ons kamp.
Alle bagage werd in de kapeltent gezet. Toen be-
gonnen we te "werken". Alles ging van de auto van
Firma v.d. Nosterum af. Toen we daarmee klaar wa-
ren, werden de tenten klaargemaakt en opgezet. De
bedden erin. De bagage in de bagage-tent, enz. enz.
Even later zei Martien: "Jongens, we gaan eten."
Toen we klaar waren, werd er electrisch licht ge-
maakt. Toen we dat gedaan hadden, werd het sche-
merig. Toen gingen we naar bed. Op bed hadden we
veel lol. Er werden raadsels en moppen opgegeven.
Er werd veel gelachen.

Zondag. 's Zondags werden we weer wakker. We gin-
gen ons wassen bij de primitieve pomp. Als dat ge-
daan was, gingen we naar de kerk.

Toevallig kampeerde naast ons de broer van P. Bloem.
Die was priester. Met enkele jongens kwam hij uit
de stad Heemstede. Hij deed de mis. De aalmoezenier
was er nog niet. Toen de mis was afgelopen, gingen
we eten. Het eten was heerlijk. Daarna gingen we de
bedden oprollen. Dat was vlug gebeurd. Daarna had-
den we een touw tussen twee bomen gespannen en gin-

gen we volleyen. Piet en Kees en Jan en Wim gingen tennissen. Andere jongens gingen aan de "tafel" zitten kaarten. Weer andere, de zgn. appelmoesclub, gingen rovertje spelen in het dennebosje. Het was één uur. We gingen eten. Daarna hadden we een uurtje rust. Piet vertelde over Indie, waar hij in dienst was. Toen kwam de kapelaan met zijn nieuwe Fiat aanrijden. Hij had 15 grote dozen bij zich. Die werden naar zijn tent gebracht. 's Avonds hadden Martien, Piet en de kapelaan twee touwen tussen twee bomen gespannen. Daartussen werd een wit doek gespannen. We kregen film. Een half uur daarna zei Piet: "Jongens, we krijgen geen film. De film is te groot." Dat was een grote teleurstelling. Toen gingen we weer naar bed.

Maandag. We werden wakker. We gingen wassen, naar de H.Mis, eten en daarna tot één uur spelen. Weer eten en toen zei Martien, dat we gingen zwemmen. Dat was een grote opluchting. Met de bus gingen we naar het Eurostrand. Daar kon je ook waterfietsen.

Dinsdag. In de morgen gingen we heerlijk in de bossen spelen. Na het eten gingen we naar Mol. We bleven daar tot 6 uur. We hadden een heerlijke dag gehad.

Woensdag. 's Morgens gingen we weer in het bos spelen. Na het middageten speelden we met de kapelaan. Om 4

uur gingen we naar Lommel. Daar was een fijne speeltuin. Piet Bloem was een beetje ziek, maar dat gaf niets. Thuis kregen we bezoek van Mijnheer Felix.

's Avonds had Nartien zich verstopt en we moesten hem gaan zoeken. We vonden hem niet. Om 10 uur kwam hij tevoorschijn. Toen kregen we een kampvuur. Het was heerlijk. Om half twaalf gingen we naar bed.

Donderdag. Opstaan, H.Mis, eten, spelen, eten, in het bos spelen, eten. 's Avonds verstopte zich de kapelaan. Hem konden we wel vinden.

Vrijdag. Het ging weer als altijd. We gingen weer voor de tweede keer naar het Eurostrand. 's Avonds hadden we ook weer een fijn kampvuur. Een fijne dag was voorbij.

Zaterdag. Wassen, eten, H.Mis, eten en werken. Want om 3 uur moesten we weggrijden. Gepakt en gezakt stapten we de bus in. We hadden een fijn kamp gehad.

Evert Meijs.

Als dat zo is heb ik
een mooi idee om die
Schoteur te vangen

Als we nu eens.....

Op een nacht
verschuiltten ze zich
in de hangar waar
de toestellen staan
die van hetzelfde

type zijn Daar wachtten ze de
Schoteur op.

Omdat het donker is kunnen we
hervan niets zien.

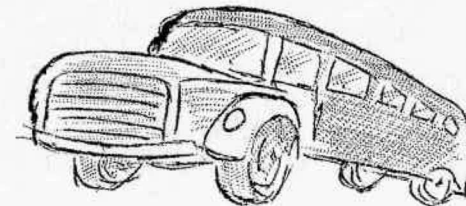
KAMPPOSTEL II.

Op kamp.

We vertrokken om 3 uur bij de St. Franciscusschool. Onderweg hebben wij flink gezongen van "Dat is het einde" en van "O, Marietje". We waren al hees toen we aankwamen. Daarna hebben we onze stem maar gespaard. Eerst gingen we de tenten opzetten. En daarna eten. We speelden kaart met een stel jongens tot een uur of 11 en gingen toen slapen. We vertelden in onze tent moppen en raadsels.

Dinsdags was het kampvuur. Toen moesten we hout sprokkelen; omdat het zo leuk geweest was, kregen we vrijdags weer kampvuur. We zijn ook naar het Eurostrand geweest; daar zijn we wezen waterfietssen. De andere dag gingen we naar Mol, waar het Zilvermeer is. Daar speelden we handbal in het water met de kapelaan, de kapelaan en ik tegen 5 jongens; en nog gewonnen ook. Iedere morgen gingen we naar de mis. En 's zaterdags stonden we vroeg op om te werken en alles af te breken, daarna eten en 's middags om 3 uur vertrokken we met veel tantam. Er bestond ook een appelmoesclub. Die groeven kuilen en vallen en stopten daar jongens in. Eigenlijk mocht dat niet, maar als de leider een oogje dicht kneep, zag hij het niet. Alles bij elkaar was het een heerlijk kamp, waar we leuke herinneringen aan bewaren.

Peter Langenhuisen.

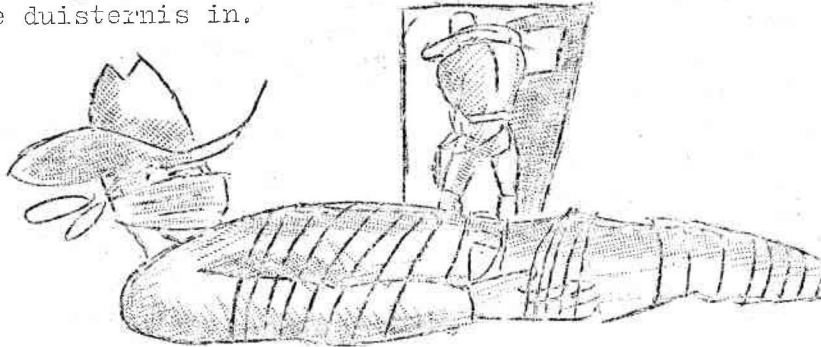
PINKY THE KILLER.

"Hé, sheriff", roept hangsnor door het traliehek.
"kom even hier, er is iets met mijn maat aan de hand.
Hij ligt zo raar te piepen."

Inderdaad, als een vormeloze hoop vodden ligt de dikke op de brits en er klinken rare geluiden, alleen.....
Ze komen niet direct uit de richting van de brits.
Maar dat merkt de sheriff pas, als hij, zij het wantrouwend, de deur van de cel geopend heeft, binnenstapt en opeens iets hardt tussen zijn ribben voelt.
"Wat een stoeltje onder de dekens al niet kan suggereren, hè sheriff?", klinkt de vette stem van de dikke. "Dit is een revolver, en we wouwen d'r graag van tussen", vervolgde hij. "Kom er maar eens hier zitten."

In een mum van tijd is de hevig sputterende sheriff onschadelijk gemaakt met een stukje touw, dat de hangsnor opgesnord heeft in de Sheriffs Office.

"Tot ziens, sheriff", groeten ze dan en sluipen, na de celdeur gesloten te hebben, achter elkaar naar buiten, de duisternis in.

"Ja, tot spoedig weerziens," mompelt de sheriff achter zijn zakdoek. "Dit valstrikje zal zijn werk doen."
De schavuiten hebben zich haastig naar het duistere kantoortje begeven, waar de zwarte hen opwacht. Gelaten ondergaan ze het spervuur van verwijten en verwensingen, dat op hen losgelaten wordt. Als hij wat

afgekoeld is, zegt de lange zwarte: "Jullie zorgen als de gesmeerde bliksem, dat je hier weg komt. Buiten staan twee paarden; jullie rijden naar de ranch terug en houden je tot nader orde koest."

De twee kerels verdwijnen naar buiten en hun paarden worden even later door de nacht verzwoegen. Op een veilige afstand echter volgt hen een donkere gedaante op een snelle vos.....

"O.K. sheriff, ik heb Peter er achteraan gestuurd", zegt Tim tegen de sheriff, die hij juist van zijn lastige boeien bevrijd heeft. "Nu weten we gauw waar ze vandaan komen. Intussen weten we, dat de zwarte advocaat, je weet wel, Snake, de belangrijke tussenfiguur is; die heeft hier de touwtjes in handen. We zullen hem in de gaten moeten houden. Ik geloof, dat we hem voorlopig het beste zijn gang kunnen laten gaan."

"Ja", beaamt de sheriff. "Maar kun jij er een touw aan vastknopen wat die kerels van plan zijn?"
"Nee, veel hoogte kan ik..... O, daar komt Blake aan. Hij is behoorlijk opgewonden."

Even later komt Blake binnenvallen.

"Ik heb de brief gevonden; hij hing met een punt in het gordijn achter mijn bureau. Daarom zag ik hem niet. Ik had net even liggen dutten en toen wilde ik die gordijnen afhalen om ze naar de chinees Wang te brengen. Ik heb hem al gelezen. Hij is van mijn zwager, de vader van Jef. Hij schrijft, dat hij het niet lang meer zal maken; of ik snel wil komen. Hij is gedateerd 18 augustus en hij schrijft, dat de dokter hem donderdag niet veel hoop meer gaf. Maar het vreemde is, dat hij er eerst dinsdag had staan en er toen donderdag van gemaakt heeft. Ik wilde ook de ring afgeven. Hier is hij." En hij grijpt in zijn zak.
"Hé, hoe kan dat? Net had ik hem nog en nou is hij weg."

"Had u hem, nadat u wakker werd nog, Blake?" vroeg Tim.

"Jnee, dat weet ik eigenlijk niet, nee ik heb daarna niet gevoeld of hij nog in mijn zak zat."

"Mag ik die brief even zien?" vroeg Tim.

Gespannen bestudeerde hij elke letter.

"Dacht ik het niet? Die 8 van 18 is later gemaakt van de 6 die er eerst stond. Die brief is van oudere datum dan het lijkt. En hij is opzettelijk veranderd om u te verhinderen, dat u te snel zou vertrekken.

U moet heel snel zijn, want ik heb zo het idee, dat uw zwager u iets zeer dringends te vertellen heeft voor hij sterft. Kom mee, we gaan samen naar zijn ranch. Ik hoop, dat we niet te laat komen."

Ze stormen naar buiten en even later zijn ze op weg, in de richting waar kort geleden ook 3 andere mannen verdwenen zijn.

(wordt vervolgd)

KAMPPOSTEL III.

Gebeurtenissen op het kamp.

Zaterdag 7 augustus. 's Middags worden de tenten opgezet door de grotere jongens; de kleinere gingen de bossen in. Men zoekt daarna een slaappleats en gaat uitpakken.

Zondag 8 augustus. Mis om 10 uur. Van tevoren moesten we ons wassen. Na de mis gingen we elke dag eten.

De mis werd opgedragen door kapelaan Bloem. De jongens trokken de bossen in. In de bossen vormden zich een paar groepen o.a. de jongens uit de punttent, bij genaamd Appelmoezen. De groepen bouwden ieder een kamp en dat van de Appelmoezen noemden Beverhol. Men probeerde de kampen te vernietigen.

Maandag 9 augustus. De jongens gingen na het eten weer de bossen in. 's Middags gingen we naar het Eurostrand. We gingen na het eten weer de bossen in.

Dinsdag 10 augustus. Een groep ging met M.Habraken (te voet) naar Luyksgestel om inkopen te doen.

's Middags gingen we naar het Eurostrand. We zwommen en waterfietsten. W.Bevers verloor hierbij zijn portemonnaie (inhoud F.10,-) 's Avonds hadden we kampvuur, waarvoor de groepjes spelletjes enz. hadden bedacht.

Woensdag 11 augustus. Na het eten ging een stel jongens kaarten en een deel der jongens ging volleyden. De rest ging de bossen in. 's Middags gingen we naar het Zilvermeer in Mol om te zwemmen. 's Avonds gingen we mijnheer Kapelaan zoeken; deze had zich onder het eten verstopt.

Donderdag 12 augustus. Na het eten werd de w.c. verzet. Daarna volleyden we weer. 's Middags gingen we naar St.Truiden, waar we het groot uurwerk bekeken en een heel klein in de steen van een ring. Bart Lemmens had zich 's avonds onder het eten verstopt en deze vonden we. Dit was de eerste keer, dat we na het eten de verstopper vonden.

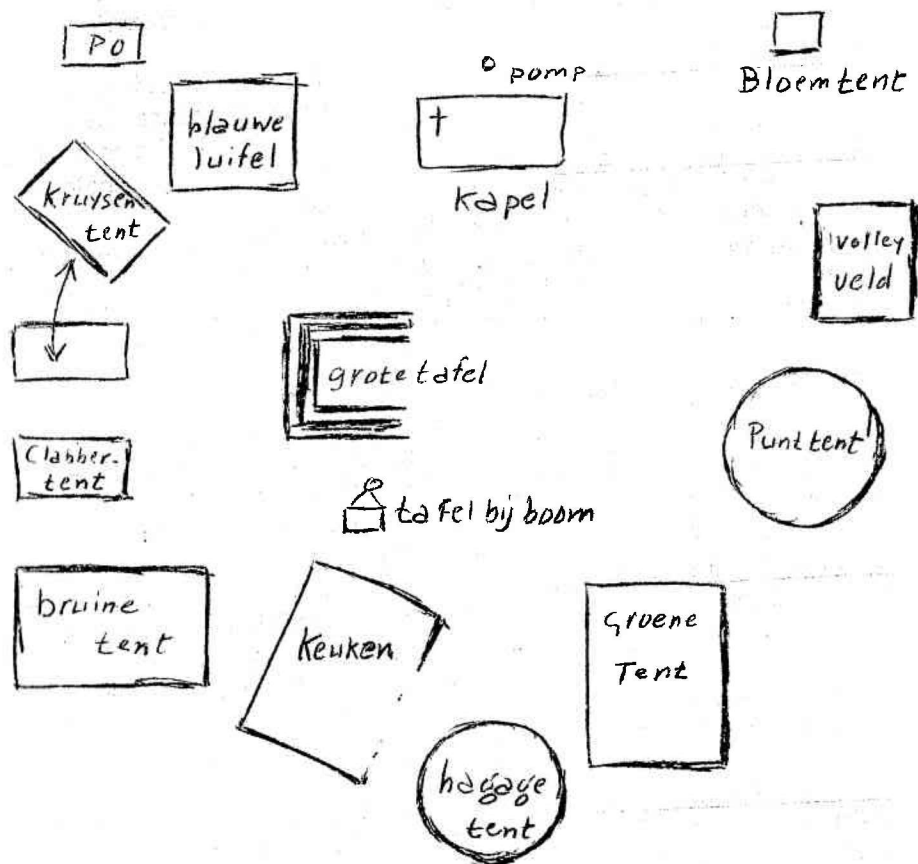
Vrijdag 13 augustus. 's Morgens werden er spelletjes gedaan met kaarten. 's Middags gingen we naar het Eurostrand om te zwemmen, te waterfietsen, en te spelen in de speeltuin. 's Avonds hadden we weer kampvuur; er werden door de groepen spelletjes gedaan.

Zaterdag 14 augustus. 's Morgens geen H.Mis. Er wordt na het eten direct met het afbreken van de tenten begonnen. 's Middags kwam mijnheer v.d.Nosterum

de spullen opkaleen. En we gingen weer naar huis.
Voorop mijnheer Martien, daarna mijnheer kapelaan,
daarna de vrachtwagen en de bus met jongens.

Ad v. d. Langenberg.

Situatie-tekening jongenskamp 1965.

HOE KLAAS EEN KALF STAL.

Klaas kwam eens een boer tegen, die met een kalf naar de markt ging. De boer trok het kalf achter zich aan een touw voort en moest afzien toe geducht trekken, als het kalf stil zou staan. Even later ontmoette Klaas een boerenjongen, wie je nou juist de slimheid van zijn gezicht kon lezen. Klaas wees naar de boer, die het kalf trok, en de jongen grinnikte.

"Willen we dat boertje eens te pakken nemen", vroeg Klaas.

"Hoe dan?" vroeg de jongen, dom lachend.

"Wel", zei Klaas, "jij moet zeker ook naar de markt?"

"Ja".

"Nou, let dan eens op, we maken dat kalf los en jij gooit het touw om je middel en gaat je voorttrekken. Je zal eens zien, wat die boer voor een gezicht trekt, als die op de markt komt en dan merkt, dat hij jou heeft opgebracht in plaats van zijn kalf. Is dat geen goeie mop? Ik zal wel zo lang op het kalf passen."

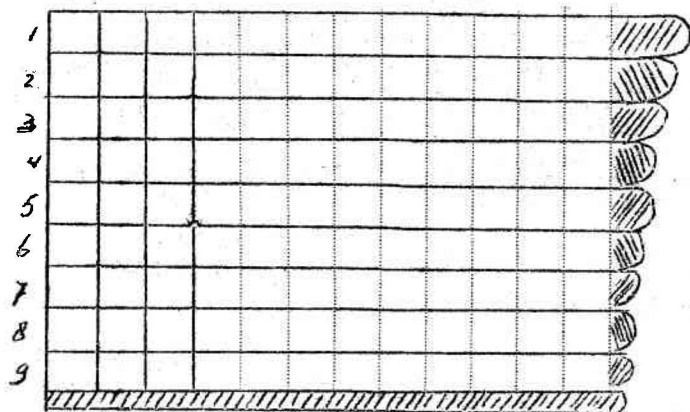
"Hij is goed, hoor", zei de jongen grinnikend.

Zij slopen achter de boer aan en deden wat ze afgesproken hadden. De boer merkte niets, en de jongen liet zich voorttrekken. Klaas bleef achter met het kalf. Er kwam een slager voorbij, die 6 gulden voor het beest bood.

"Top", zei Klaas en hij nam het geld in ontvangst en maakte, dat hij weg kwam.

Wim Clemens
Jos van Berkel

- 1) onderricht - plaatsje ten Z-W van Eindhoven - hert.
- 2) soort - land in Klein Azië - bepaald gesteente.
- 3) priem - stad in Italië - keukengerei.
- 4) voetbalclub - staat in V.S. - huisdier.
- 5) pluimdier - plaatsje bij Boxtel - halm.
- 6) bijwoord - kerkgemeente bij St.Oedenrode - plezier.
- 7) aas - vliegbasis in Noord Brabant - huid.
- 8) plechtige belofte - plaats in Belgisch Limburg - holte in de muur.
- 9) meisjesnaam - plaats aan de Loire - vistuig.

De woorden in de eerste en derde kolom moeten zo door elkaar gehaald worden, dat men het woord vindt, dat bij de omschrijving hoort, en in de tweede kolom gezet moet worden. Is dit goed gedaan, dan vormen de eerste letters van de woorden in de tweede kolom een stad in Nederland.

PERSONALIA.

Verjaardagen van de jongens, die in de komende maanden jarig zijn. Nu al van harte proficiat.

- 1.10. Michael Termeer.
- 16.10. Maarten Leerrakers.
- 20.10. Jos van Berkel.
- 23.10. Frans de Koning.
- 29.10. Bart de Koning.
- 31.10. Henk van de Laar.

UITSLAG OPSTELWEDSTRIJD.

De redactie heeft Peter Langenhuisen aangewezen als winnaar van de opstelwedstrijd over het kamp. Wij feliciteren hem met dit succes. De prijs zal door de redactie bezorgd worden. Wij hopen, dat dit een aanmoediging voor de anderen zal zijn om in het volgende blad ook eens iets van zich te laten horen.

Je krijgt weer een mooie kans. Probeer eens voor het Ceciliafeest een eigen lied te maken, dat je samen gezellig kunt zingen. Het mooiste lied zal dan in het volgende blad worden afgedrukt. Ook voor deze wedstrijd stelt de redactie weer een prijs beschikbaar. Het is misschien een beetje moeilijk, maar als je het echt eens probeert valt het misschien toch mee.

Zet je beste beentje voor.
We zijn benieuwd.

GRAND GALA DU DISQUE.

Hebt U ze ook gezien de discuswerpers

De koningen van de plaat

De hoezepoezen

De keizers van de beat

En al die rare snoezen

Die slungels in het zwart

Het meisje met de sproeten

De snerpende gitaren

Waarvan je oren toetten

Het was gewoon te bar

Het was een zot gezicht

Als dat de "wereld" was

Dan is dit een gedicht.

Aan deze uitgave werkten mee:

De Z.E.H.Pastoor

Onze directeur, de heer J.Felix

De heer Ogier

De heren J.Ghijsens

W.Sep

H.Schoenmakers

H.v.Liempt

T.v.Uden

C.Timmermans

G.Koelink

T.Adelaars

Van Cantasona: Frans Barten

Jan Barten

Evert Meijs

Ad v.d. Langenberg

Peter Langenhuysen

Jos van Berkel

Wim Clemens

INHOUD:

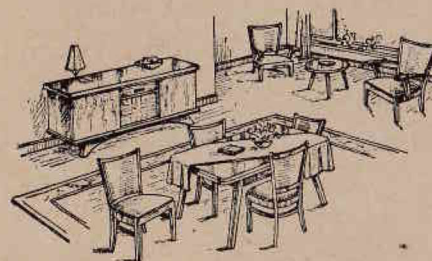
- Van de redactie.....	pag. 1
- Voorwoord van de Z.E.H. Pastoor	pag. 2
- Werkplan	pag. 3
- Kanttekeningen bij de rede van Mgr. J.W.M. Bluysen	pag. 6
- Het gregoriaans II Ontstaan en geschiedenis	pag. 8
- Toon 65 jaar	pag. 10
- Dankbetuiging Beukstel-dubbelkwartet	pag. 14
- De geschiedenis van het orgel	pag. 16
- Reactie op de hoogmisuitzending van 22-8-'65	pag. 19
- De Achelse Kluis	pag. 20
- Wist U dat.....	pag. 21
- In Memoriam - Felicitatie	pag. 22
- Programma	pag. 23
- Personalia	pag. 24
- Kampopstel I	pag. 25
- Stripverhaal	pag. 27
- Kampopstel II	pag. 29
- Pinky the Killer	pag. 30
- Kampopstel III	pag. 32
- Hoe Klaas een kalf stal	pag. 35
- Puzzel	pag. 36
- Personalia	pag. 37
- Uitslag opstelwedstrijd	pag. 37
- Grand Gala du Disque	pag. 38
- Lijst van medewerkers	pag. 39
- Inhoud	pag. 40

Goossens Brood HET BESTE!

VOOR AL UW ARTIKELEN
BETREFFENDE

Woninginrichting

SLAAGT U BETER BIJ

↓
Jan Nouwens

BREUKELSESTRAAT 59 - BOXTEL
TELEFOON 2318

F. P. v. Langen

JUWELIER - HORLOGER - OPTICIËN

- HET ADRES VOOR:
- SIERADEN IN GOUD OF ZILVER
 - KELTUM PLEET
 - UURWERKEN
 - UURWERK REPARATIES
 - BRILLEN (speciale afdeling)

Stationstraat 62

H. J. M. DE BROUWER

BOXTEL - HET SCHILD 22
TELEFOON (04106) 3279

BOOMKWEKERIJ
TUINARCHITECTUUR

- Coniferen - Sieheesters - Laanbomen
- Haagplantsoen en vaste planten

Het adres voor aanleg en onderhoud van tuinen!

Huishoudelijk

Parfumerieën

Enieder weet 't
Van Koi heeft 't

!

'T HUIS VOOR UW GESCHENKEN

Lederwaren

TEXTIEL

Sola